

Resolució 460/2022, de 3 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 354/2022

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Diverses dades d'habitatges de grans tenidors.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Els preceptes invocats de la legislació tributària i cadastral estableixen una protecció molt estricta de les dades fiscals privades, que afecta tant a les persones físiques, com a les jurídiques. La resolució municipal impugnada per aquesta Reclamació fa una interpretació ponderada de l'abast d'aquesta protecció que sembla respectar escrupolosament els criteris establerts per la GAIP per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública. I és que a la vista dels articles 95 LGT i 51 TRLC l'Ajuntament no pot utilitzar dades de les que disposa en la seva qualitat d'administració tributària per divulgar informació que inclogui la identificació de les persones físiques o jurídiques privades afectades. És a dir: la informació demanada sobre grans tenidors d'habitatges que són persones jurídiques, en si mateixa, no seria afectada per cap límit que determini la seva denegació; ara bé, sí que ho és el fet d'utilitzar dades tributàries amb aquesta finalitat, ja que aquestes dades han estat obtingudes per a les finalitats pròpies de l'Administració tributària, estan afectades de la confidencialitat establerts per l'article 95.1 LGT i, en conseqüència, no es poden prendre de les bases de dades tributàries per utilitzar-les amb finalitats diferents. Les previsions de la resolució impugnada, de facilitar a la persona reclamant les dades sol·licitades de grans tenidors públics i algunes dades anonimitzades dels privats, són el resultat d'una interpretació raonable dels límits legals citats i de l'accés parcial a la informació que es pot facilitar sense infringir els límits en qüestió.

Paraules clau: Ajuntaments. Periodistes. Habitatges. Grans tenidors. Reclamació contra estimació parcial. Silenci administratiu. Dades tributàries. Dades del cadastre. Límits al dret d'accés.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 354/2022, presentada per una periodista contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 3ó a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 17 de febrer de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Barcelona: "Llistat de grans tenidors (10 o més habitatges) d'immobles d'ús residencial a Barcelona ciutat. Aquest llistat hauria d'incloure el nom del gran tenidor si es tracta d'una

persona jurídica (i indicar si és una empresa/societat o quin altre tipus de persona jurídica és) o una referència anonimitzada en cas de ser una persona física. A més a més, s'hauria d'indicar el nombre d'immobles de propietat de cadascun d'aquests grans tenidors i l'adreça completa d'aquests immobles en qüestió. L'Ajuntament de Barcelona hauria de comptar amb aquestes dades atès que es l'administració que recapta l'Impost de Béns Immobles (IBI) basat en les dades del cadastre”.

3. El 30 de març de 2022 l'Ajuntament de Barcelona resol estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública formulada per la Sra. xxxx, a raó de l'expedient 2022_EXP_656, en el sentit de: desestimar la sol·licitud d'accés a la informació pública relativa al llistat de grans tenidors (10 o més habitatges) d'immobles d'ús residencial a Barcelona quan es tracti d'una persona física i/o jurídica d'àmbit privat, així com el seu nom, nombre i adreça d'immobles propietat de cadascun d'ells, ja que l'accés a aquesta informació queda afectat pel límit derivat de la previsió legal que conté l'article 95.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT) sobre el caràcter protegit, reservat o confidencial d'aquesta informació de caràcter tributari, en relació amb els articles 21.1.c i 21.2 Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i l'article 34.1.i) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, així com el caràcter protegit d'aquesta informació previst en els articles 51 i 53 del Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari (TRLCI); estimar la sol·licitud d'accés a la informació pública relativa al llistat de grans tenidors (10 o més habitatges) d'immobles d'ús residencial a Barcelona de forma anonimitzada quan es tracti d'una persona física o jurídica d'àmbit privat, indicant de forma anonimitzada el nombre d'immobles de propietat de cadascun d'aquests grans tenidors i l'accés parcial a la ubicació d'aquests immobles de forma que s'eviti donar la direcció exacta a partir de la qual es pugui inferir la titularitat; proporcionar aquestes dades en el termini previst a l'article 36.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Estimar la sol·licitud d'accés a la informació pública relativa al llistat de grans tenidors (10 o més habitatges) d'immobles d'ús residencial a Barcelona quan es tracti de persones jurídiques d'àmbit públic, en el que s'inclogui el seu nom així com el nombre i adreça dels immobles propietat d'aquests grans tenidors, ja que l'inventari del seu patrimoni immobiliari està sotmès a les obligacions de transparència i publicitat activa de l'article 11.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), i les persones jurídiques públiques no estan incloses en la protecció que ofereix l'article 51 del Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari (TRLCI); proporcionar aquestes dades en el termini previst a l'article 36.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; notificar la present a la part interessada”.

4. La Reclamació presentada el 14 d'abril de 2022 indica que l'Ajuntament no ha facilitat la informació sol·licitada i fa les consideracions següents: "L'Institut Municipal d'Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona assegura que per protecció de dades no em pot facilitar el nom de les persones físiques i jurídiques privades (que no depenen de l'Administració) que tenen 10 o més habitatges. En aquest sentit, jo ja vaig demanar una referència anonimitzada de les persones físiques que eren grans tenidores i, per tant, entenc que no se'm faciliti la identificació però la protecció de dades no hauria de ser d'aplicació a les persones jurídiques i, per tant, demano que se'm faciliti tan el nom de les persones jurídiques grans tenidores com les adreces dels habitatges dels quals són propietàries".
5. El 21 d'abril de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 22 d'abril de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
7. El 12 de maig de 2022 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient de l'Ajuntament de Barcelona. L'informe municipal reitera substancialment les consideracions fetes el 30 de març de 2022 (antecedent 3), amb motiu de l'estimació parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació: "L'article 21.1.c de la LTA PBG, disposa que el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: "c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei." L'article 21.2 de la LTAIPBG, disposa que "El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei." Malgrat que la informació tributària és informació pública, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, (la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions), el seu accés quedarà afectat pel límit derivat de la previsió legal que conté l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT) sobre el caràcter protegit, reservat o confidencial d'aquesta informació (articles 21.1.c i 21.2 LTAIPBG). L'article 95.1 de la LGT disposa que: "Les dades, els informes o antecedents

obtinguts per l'Administració tributaria en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers". (...) L'article 95.3 LGT reforça aquesta prohibició quan disposa que "l'Administració tributaria adoptarà les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributaria i el seu ús adequat.", i que "totes les autoritats o funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents estaran obligats al més estricte i complet sigil respecte d'aquests, excepte en els casos esmentats {les excepcions vistes de l'apartat 1}. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguin derivar, la infracció d'aquest particular deure de sigil sempre es considerarà falta disciplinària molt greu". L'article 95 LGT i l'obligació de reserva que imposa es el correlat del dret a la confidencialitat que reconeix l'article 34.1.i) LGT a tots els obligats tributaris, siguin persones físiques o jurídiques. L'article 34.1.i) de la LGT, disposa que constitueixen drets dels obligats: "Dret, en els termes legalment previstos, al caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributaria, que només podran ser utilitzats per a l'aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de sancions, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, excepte en els casos que preveuen les lleis". L'article 95 de la LGT estableix un règim rigorós de confidencialitat de la informació tributaria, segons el qual les dades tributaries tenen caràcter reservat i només es poden cedir o comunicar a terceres persones amb finalitats o circumstàncies taxades. El padró de l'IBI es gestiona a partir de la informació cadastral. L'article 51 del Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del Cadastre immobiliari (TRLRHL) disposa que: "A l'efecte del que es disposa en aquest títol, tenen la consideració de dades protegides el nom, cognoms, raó social, codi d'identificació i domicili dels qui figurin inscrits en el Cadastre Immobiliari com a titulars, així com el valor cadastral i els valors cadastrals del sol i, en el seu cas, de la construcció dels bens immobles individualitzats". L'article 53 TRLRHL disposa: "1. L'accés a les dades cadastrals protegides només podrà realitzar-se mitjançant el consentiment exprés, específic i per escrit de l'afectat, o quan una llei exclou aquest consentiment o la informació sigui recaptada en algun dels supòsits d'interès legítim i directe següents: (...) En el present cas la persona sol·licitant demana un "Llistat de grans tenidors (10 o més habitatges) d'immobles d'ús residencial a Barcelona ciutat. Aquest llistat hauria d'incloure el nom del gran tenidor si es tracta d'una persona jurídica (i indicar si es una empresa o societat o quin altre tipus de persona jurídica es) o una referència anonimitzada en cas de ser una persona física. A més a més, s'hauria d'indicar el nombre d'immobles de propietat de cadascun d'aquests grans tenidors i l'adreça completa d'aquests immobles en qüestió." En el present expedient no hi consta el consentiment exprés, específic i per escrit dels afectats previst a l'article 53 TRLRHL. La finalitat de la transparència es facilitar i permetre l'escrutini i

control de les Administracions públiques, no dels administrats. Només en la mesura en que la informació sigui necessària per a la rendició de comptes de les Administracions Públiques estaria justificat el mal al dret a la reserva dels obligats tributaris. En el present cas, el mal massiu infligit en el dret dels titulars no queda justificat per la finalitat de control d'aquesta Administració pública, ja que els obligats al pagament de l'IBI estan legalment establerts de forma taxada i no dona marge a la discrecionalitat. En el present cas es pondera que preval la protecció de la identitat dels obligats tributaris de l'IBI quan siguin persones físiques i/o jurídiques privades. Quant a les finques el titular de les quals no sigui una persona física sinó una persona jurídica, caldrà distingir entre les que són de titularitat privada i les que són de titularitat pública. En el primer cas (àmbit privat), la persona jurídica, com a obligada tributaria, estaria emparada pel deure de confidencialitat de l'article 95.1 LGT en relació amb el dret de reserva de l'article 34.1.i LGT, i pel caràcter protegit de la raó social del titular de la finca establert a l'article 51 TRLC i, en aquesta mesura, cal considerar la limitació de l'accés a la direcció de la finca com a element identificador dels obligats tributaris de naturalesa privada. L'adreça de la finca no es una dada que quedi directament protegida per l'article 51 TRLC, que protegeix només el domicili del titular. Però l'adreça de la finca et permetria obtenir de forma indirecta i fàcilment el nom/raó social del titular amb la consulta del Registre de la Propietat. Partint que la sol·licitud d'accés no s'acompanya del consentiment exprés i per escrit de les persones afectades. En canvi, la protecció d'aquests articles no assoleix les administracions públiques o els governs que siguin titulars de les finques exemptes d'IBI, considerant que l'inventari del seu patrimoni immobiliari està sotmès a les obligacions de transparència i publicitat activa de l'article 11.2 LTAIPBG. D'acord amb aquests arguments, es consideraria justificat restringir l'accés a la direcció exacta de la finca obligada a l' B quan sigui titular una persona física o una persona jurídica de l'àmbit privat, en la mesura que constitueix un element virtualment identificador de la identitat del titular, que es informació protegida per la legislació tributària i cadastral. S'ha d'evitar donar la direcció exacta a partir de la qual es pugui inferir la identitat del titular, podent proporcionar informació parcial de la manera menys restrictiva possible pel dret de la persona reclamant (per exemple, facilitant el carrer o via però sense indicar el número corresponent a la finca, o bé la zona o districte on s'ubica la finca en els casos en que la sola exclusió del número de carrer o via no impedeixi identificar el titular sense un esforç desproporcionat). Per contra, és adequat a dret l'accés al domicili de la finca quan el titular sigui una administració pública o govern. Quant a la descripció de la finca, es consideraria justificat l'accés a la naturalesa, la tipologia, la categoria del titular (administració, persona física o jurídica) de les finques, sempre que aquesta informació s'ofereixi dissociada de la identitat o dels elements que permetin identificar l'obligat tributari quan sigui una persona física o jurídica de l'àmbit privat. Així mateix, ens remetem als fonaments jurídics que consten a la resolució 226/2019 de 25 d'abril de la GAIP, expedient de reclamació 83/2019. Quant a les

persones jurídiques de caràcter públic (Administracions Públiques o Governos o ens que depenguin d'elles), l'article 11.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTA PBG), els obliga a difondre en el portal de transparència l'inventari del seu patrimoni immobiliari relatiu a bens immobles de domini públic i patrimonials. Per tant, el seu dret de reserva com obligat tributari (art. 34 1.i LGT) ha de cedir davant les exigències legals de transparència patrimonial. A més, des de la perspectiva, de la protecció legal de la informació cadastral, les Administracions i Governos no estan incloses en la protecció que ofereix l'article 51 TRLC".

8. El 17 de maig de 2022 la GAIP trasllada la informació aportada per l'Ajuntament a la persona reclamant.
9. El 24 de maig de 2022 la persona reclamant renuncia al procediment de mediació i demana que la Reclamació sigui resolta pel Ple de la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a

la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada en aquest procediment és la del llistat de grans tenidors d'immobles d'ús residencial a Barcelona ciutat, amb indicació del nom del gran tenidor, si es tracta d'una persona jurídica o una referència anonimitzada en cas de ser una persona física, el nombre d'immobles de propietat de cadascun d'aquests grans tenidors i l'adreça completa d'aquests immobles en qüestió. La persona reclamant considera que aquesta informació està en poder de l'Ajuntament de Barcelona, atès que es l'administració que recapta l'IBI, basat en les dades del cadastre. Efectivament, si es troba en poder de l'Administració, aquesta informació és pública, segons l'article 2.b LTAIPBG, i en conseqüència qualsevol persona té dret a accedir-hi, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, llevat que concorrin causes legals que ho puguin impedir.

L'Ajuntament invoca els límits legals establerts pels articles 95 LGT (“Les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributaria en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers”) i 51 TRLC (“A l'efecte del que es disposa en aquest

títol, tenen la consideració de dades protegides el nom, cognoms, raó social, codi d'identificació i domicili dels qui figurin inscrits en el Cadastre Immobiliari com a titulars, així com el valor cadastral i els valors cadastrals del sol i, en el seu cas, de la construcció dels bens immobles individualitzats), que són assumits per la legislació de transparència i del dret d'accés a la informació pública pels apartats 1.c i 2 de l'article 21 LTAIPBG (1. "El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei. (...) 2. El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei).

Certament, els preceptes invocats de la legislació tributària i cadastral estableixen una protecció molt estricta de les dades fiscals privades, que afecta tant a les persones físiques, com a les jurídiques. La resolució municipal impugnada per aquesta Reclamació fa una interpretació ponderada de l'abast d'aquesta protecció que sembla respectar escrupolosament els criteris establerts per la GAIP per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública. I és que a la vista dels articles 95 LGT i 51 TRLC l'Ajuntament no pot utilitzar dades de les que disposa en la seva qualitat d'administració tributària per divulgar informació que inclogui la identificació de les persones físiques o jurídiques privades afectades. És a dir: la informació demanada sobre grans tenidors d'habitatges que són persones jurídiques, en si mateixa, no seria afectada per cap límit que determini la seva denegació; ara bé, sí que ho és el fet d'utilitzar dades tributàries amb aquesta finalitat, ja que aquestes dades han estat obtingudes per a les finalitats pròpies de l'Administració tributària, estan afectades de la confidencialitat establerts per l'article 95.1 LGT i, en conseqüència, no es poden prendre de les bases de dades tributàries per utilitzar-les amb finalitats diferents. En aquestes circumstàncies, les previsions de la resolució impugnada, de facilitar a la persona reclamant les dades sol·licitades de grans tenidors públics i algunes dades anonimitzades dels privats són el resultat d'una interpretació raonable dels límits legals citats i de l'accés parcial a la informació que es pot facilitar sense infringir els límits en qüestió.

En definitiva, la resolució municipal impugnada (antecedent 3) sembla plenament adequada a l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de juny de 2022, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 354/2022 perquè la resolució impugnada és adequada a l'ordenament jurídic i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.